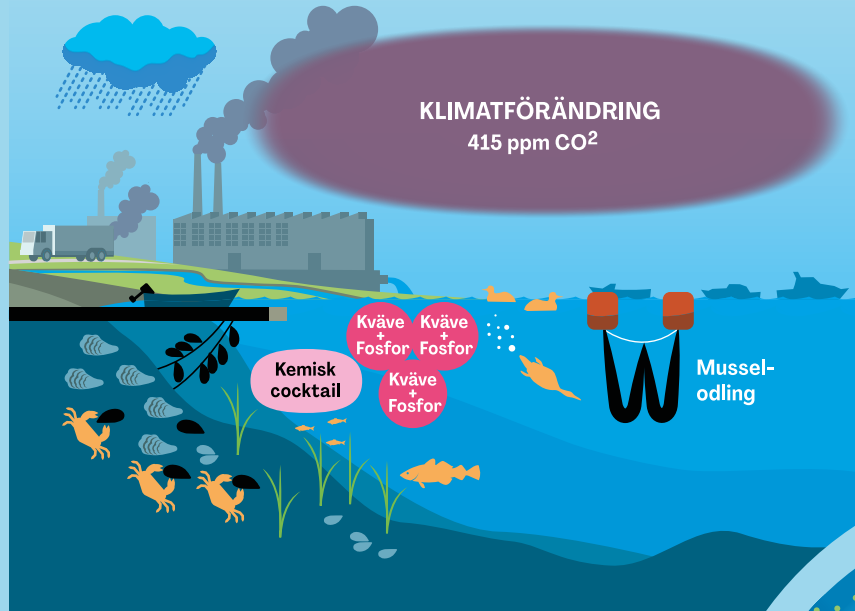
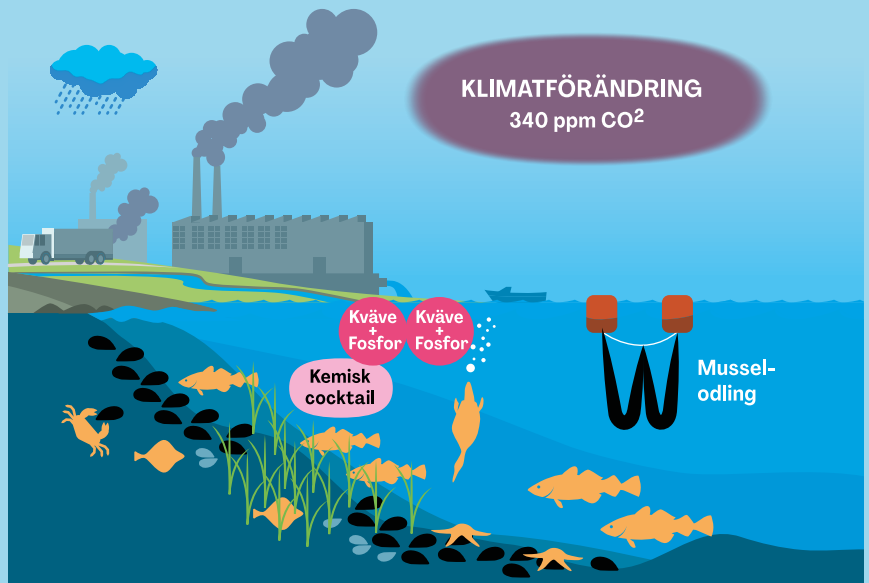

Mysteriets misstänkta

Blåmusslan är en av grundpelarna i havets ekosystem och hänger nära ihop med många andra arter. Den påverkas också snabbt av föroreningar eftersom den lever av att filtrera havsvatten. Därför har det inte varit helt enkelt att hitta en huvudmisstänkt för musslornas minskning.

AV JOHAN JARNESTAD
OCH ANNA FROSTER

1980-talet

2020-talet

Från 1980-talet till 2020-talet har många faktorer ändrats längs svenska Västkusten som kan påverka musslorna. Vattnet har blivit varmare, nederbörden har ökat, övervintrande ejder har blivit vanligare, torsken är nästan borta och därmed har krabborna förmodligen ökat. Japanska jätteostron har etablerat sig, trafiken av fritidsbåtar har ökat och övergödningen har ökat. Av alla dessa faktorer tyder forskarnas resultat på att krabbornas ökning kan vara den mest avgörande för musslornas minskning.

Renar nio liter vatten i timmen

Musslor är effektiva filtrerare, men precis hur effektiva de är beror bland annat på musslans storlek, strömförhållanden, temperatur och födotillgång. Under goda förhållanden kan en enda mussla filtrera upp till 9 liter vatten per timme. En musselodling som producerar 500 ton under 17 månader kan därmed teoretiskt filtrera och omvandla näringen i totalt 1 miljon kubikmeter vatten. Detta innebär att musslorna filtrerar och omvandlar näringen från 25 hektar kringliggande vatten och återbördar 3,2–5,0 ton kväve och 200–300 kg fosfor från hav till land.

